
[2017-48-RE](#)

CAUSA 2017-48-RE

(*BancSabadell d'Andorra, SA c/ Comú d'Andorra la Vella*)

Número de registre 467-2017. Recurs d'empara

Aute del 14 de març del 2018

BOPA núm. 16, del 21 de març del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 7 de novembre del 2017, per la representació processal de l'entitat bancària BancSabadell d'Andorra, SA, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 20 de juliol del 2017 i contra l'aute del 13 d'octubre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li les resolucions impugnades i que es retroreguin les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència, imposant les costes processals derivades d'aquest recurs a les parts que s'hi oposin;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 30 de novembre del 2017;

Escoltat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen.

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. L'entitat bancària BancSabadell d'Andorra, SA va adquirir, en pagament de deutes (*in solutum datio*), diverses unitats immobiliàries situades a Andorra la Vella.

1.2. Després de sol·licitar al Comú d'Andorra la Vella la inscripció corresponent de la propietat dels béns immobles adquirits, aquest li va notificar que a més del pagament de la taxa per a la inscripció

esmentada, havia d'assumir el pagament del deute de l'antic obligat tributari que es trobava pendent (resolució de la Junta de Govern del comú esmentat del 5 d'agost del 2015).

1.3. L'entitat bancària esmentada va efectuar un pagament de 31.990,22 € corresponents a diversos tributs, perquè el Comú d'Andorra la Vella va condicionar verbalment la notificació de la inscripció de la titularitat de l'immoble al pagament previ i, posteriorment, va presentar un recurs de reposició contra la resolució esmentada del Comú del 5 d'agost del 2015. Recurs que va ser desestimat per silenci administratiu.

1.4. La representació processal de l'entitat bancària BancSabadell d'Andorra, SA va interposar una demanda jurisdiccional davant la Batllia contra la decisió del Comú d'Andorra la Vella en què sol·licitava la seva nul·litat, o subsidiàriament, la seva anul·labilitat, així com la devolució dels ingressos indeguts.

1.5. El 24 de gener del 2017, el Tribunal de Batlles va estimar aquesta demanda, va declarar la nul·litat de la decisió administrativa i va declarar l'obligació del Comú d'Andorra la Vella de restituir a l'entitat bancària demandant l'import de 30.880,22 € amb els interessos corresponents.

1.6. El Comú d'Andorra la Vella va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 20 de juliol del 2017, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què estimava aquest recurs, revocava la decisió de la primera instància i declarava que la decisió de la Junta de Govern del Comú d'Andorra la Vella del 5 d'agost del 2015 era ajustada a Dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.7. La representació processal de l'entitat bancària BancSabadell d'Andorra, SA va interposar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció, atès que, segons el seu parer, la sentència no es fonamentava en Dret i s'apartava de manera manifesta de la *communis opinio* dels juristes.

1.8. Aquest incident de nul·litat d'actuacions va ser desestimat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia mitjançant un aute del 13 d'octubre del 2017.

1.9. El 7 de novembre del 2017, la representació processal de l'entitat bancària BancSabadell d'Andorra, SA va interposar un recurs d'empara contra les resolucions dictades per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica de l'entitat bancària recurrent

- Aquesta part manifesta que en l'incident de nul·litat d'actuacions va plantejar tres qüestions jurídiques vinculades al dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, les quals derivaven del contingut de la sentència dictada en apel·lació.

- En aquesta sentència, la Sala Administrativa declara que la llei aplicable al cas és la Llei de bases de l'ordenament tributari del 19 de desembre de 1996 (en lloc de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari) i que la resolució de la Junta de Govern del Comú d'Andorra la Vella

acompleix les disposicions de l'article 55.2 d'aquesta Llei relatives a la notificació, sense verificar si aquesta resolució, com a pretesa liquidació tributària tàcita, acomplia tots els altres requisits previstos en aquest article, com són determinar la quantitat i els conceptes impositius.

- Aquesta part considera que la Sala Administrativa no qualifica de manera expressa aquesta resolució com a una liquidació tributària i que si s'ha d'interpretar que es tracta d'una qualificació tàcita, aleshores, aquesta decisió de la Sala Administrativa és irraonable i s'aparta de l'opinió comuna dels juristes, ja que la resolució en qüestió no determina l'import del deute tributari.

- Així mateix, aquesta part considera que la Sala Administrativa ha aplicat l'article 19.1 de la Llei abans esmentada sense que existeixin les disposicions legals que afectin els béns immobles en pagament dels impostos sobre rendiments arrendataris i sobre la propietat immobiliària. I ho ha fet contravenint la seva jurisprudència anterior i declarant únicament que en l'escriptura d'adquisició ja s'advertia de l'aplicació d'aquest article.

- Aquest raonament és il·lògic des d'un punt de vista formal, ja que no es pot declarar l'aplicació de l'article en qüestió, atès que aquest article exigeix una norma legal que afecti un bé al pagament de les normes tributàries.

- També considera que hi ha una incongruència derivada de considerar aplicable la Llei de bases de l'ordenament tributari de 1996 i alhora d'extreure arguments de l'advertiment notarial fet sobre la base de la Llei 21/2014, concretament del seu article 37.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li les resolucions impugnades i que es retreguin les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència, imposant les costes processals derivades d'aquest recurs a les parts que s'hi oposin.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- En primer lloc, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia considera que la llei aplicable a la data de la transmissió immobiliària, d'acord amb la disposició final cinquena de la Llei 36/2014, de l'11 de desembre, de modificació de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, és la Llei de bases de l'ordenament tributari del 19 de desembre de 1996.

- Seguidament, la Sala Administrativa considera que la resolució impugnada del Comú d'Andorra la Vella apleix els requisits de notificació de l'article 55.2 de la Llei de 1996 esmentada, sense que es puguin acceptar les al·legacions de l'entitat bancària recurrent sobre l'import, els conceptes i les dates dels tributs en qüestió, atès que pel que fa als comuns els articles esmentats de la Llei 21/2014 citats en l'escrit de contesta d'aquesta part no són aplicables a l'any 2015.

- Sobre la derivació de la responsabilitat tributària, la Sala Administrativa aplica els articles 19.1 i 19.3 de la Llei de 1996 que disposen que l'adquirent de béns afectats per llei al compliment de les prestacions tributàries respon amb aquests béns del deute tributari si aquest no ha estat satisfet per l'obligat tributari; i que la derivació de l'acció administrativa contra els béns afectats requereix un acte administratiu previ, conforme a l'article 55 d'aquesta Llei.

- En relació amb aquest punt, afegeix que en l'escriptura pública d'adquisició, la part venedora va afirmar tenir deutes pendents amb el Comú d'Andorra la Vella, derivats de taxes i tributs comunals

en relació amb la propietat de les unitats immobiliàries objecte de transmissió; i que la part adquirent va manifestar ser coneixedora de l'existència d'aquests deutes i assumir l'obligació del seu pagament al Comú d'Andorra la Vella.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- Primerament, el Ministeri Fiscal manifesta que les resolucions objecte d'impugnació estan suficientment i extensament motivades i que la part recurrent pot conèixer les raons per les quals la Sala Administrativa va acordar estimar el recurs del Comú d'Andorra la Vella.

- El Ministeri Fiscal considera que de l'examen de les al·legacions de la part recurrent se'n desprèn que aquesta planteja qüestions d'interpretació de la legalitat ordinària, concretament de la normativa tributària, la qual no és d'ordre constitucional.

- Per tant, el Ministeri Fiscal conclou que, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest recurs d'empara ha de ser inadmès a tràmit per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Aquest recurs d'empara impugna les resolucions citades de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per tal com haurien vulnerat el dret a la jurisdicció de l'entitat bancària recurrent en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució).

3.2. D'acord amb la jurisprudència constant d'aquest Tribunal, en el marc d'una al·legació de vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), el control constitucional és particularment reduït. El Tribunal Constitucional ha de valorar exclusivament si, *prima facie*, les decisions de la jurisdicció ordinària estan motivades i no deriven en resultats aberrants que anirien en contra de la *communis opinio* del conjunt dels juristes. Aquest control mínim és el resultat del fet que els jutges ordinaris són els jutges de la llei: interpreten i apliquen la llei i, en aquest àmbit, valoren els elements de prova dels quals disposen.

3.3. En aquesta causa, l'anàlisi de la regulació immobiliària i financera va ser duta a terme de manera força detallada per la Sala Administrativa. L'exigència de motivació existeix i no condueix a resultats aberrants.

3.4. Sobre la base d'aquestes consideracions, el Tribunal Constitucional declara la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2017-48-RE presentat per la representació processal de l'entitat bancària BancSabadell d'Andorra, SA contra la sentència del 20 de juliol del 2017 i contra l'aute del 13 d'octubre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal de l'entitat bancària recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de març del 2018.

Isidre Molas Batllori
President

Dominique Rousseau
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat